

قتل "جعفر برمکی" و سقوط خاندان "برمکیان" به فرمان "هارون الرشید عباسی" (178ق)

برمکیان که از اواخر قرن اول هجری به دربار خلفای اموی راه یافته بودند، دارای نفوذ فراوانی در قلمرو حکومت گردیدند.

برمکیان که از اواخر قرن اول هجری به دربار خلفای اموی راه یافته بودند، دارای نفوذ فراوانی در قلمرو حکومت گردیدند. این نفوذ در دوران عباسیان نیز ادامه یافت و در زمان وزارت یحیی برمکی در عصر هارون الرشید، وی فرمانروای یگانه به شمار می‌رفت و خلیفه، جز نامی بیش نبود. پس از یحیی، فرزندان وی، فضل و جعفر، به بالاترین درجه در دربار عباسی رسیدند و این قدرت مفرط، با حسد و بدگویی اطرافیان خلیفه مواجه گردید. هارون الرشید نیز از قدرت روزافزون برامکه به تنگ آمده بود و می‌دید که با وجود آن‌ها، اختیاری در امور مملکت ندارد، بنابراین تصمیم به نابودی آن‌ها گرفت. سرپیچی جعفر از یک دستور خلیفه، بهانه را به دست هارون الرشید داد و او نیز که از نفوذ فوق‌العاده و برمکیان ناراحت بود دستور قتل عام آنان را صادر کرد و آنان را از مصدر قدرت به زیر کشید. تعداد افراد خاندان برمکیان را که به دستور هارون، در ظرف مدت کوتاهی به قتل رسیدند تا یکصد و بیست هزار نفر نوشته‌اند. بدین ترتیب دوران شوکت و اقتدار این خاندان به پایان رسید و پس از مدتی، حتی نام بردن از این خانواده نیز به دستور هارون، ممنوع شد.